

Cum să ajungi să spui NU

Cum să ajungi să spui NU

Cum să pui capăt unui obicei îndărătnic

Traducere de Ana-Maria Tamaș

ERWIN W. LUTZER



Casa Cărtii, Oradea
2010

Getting to NO © 2007 Erwin W. Lutzer
David C. Cook, 4050 Lee Vance View, Colorado Springs,
Colorado 80918 U.S.A.

Citele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru
Cornilescu, cu excepția celor precizate.

Alte versiuni folosite:

MSG - The Message

NASB - New American Standard Bible

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Cum să ajungi să spui nu

Copyright © 2010 Casa Cărții

O. P. 2, C. P. 30,

410610 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României LUTZER, ERWIN W.

Cum să ajungi să spui nu / Erwin W. Lutzer ;
trad.: Ana Tamaș. - Oradea : Casa Cărții, 2010

Bibliogr.

ISBN 978-973-8998-89-6

I. Tamaș, Ana-Maria (trad.)

159.923

Traducerea: Ana-Maria Tamaș

Editarea: Florin Moțiu

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Adrian Mihocaș

CUPRINS

Cuvânt-înainte	7
Prefață: O mână din cer	11
1. De ce există atâta ispită?	15
2. Principii fundamentale	29
3. Lasă trecutul deoparte	45
4. Privind cu ochii lui Dumnezeu	61
5. Libertatea trăirii la cruce	77
6. Puterea Duhului Sfânt	89
7. Înnoirea minții tale	101
8. Trăind cu sentimentele tale	115
9. Supunerea voinței tale	131
10. Mijlocirea lui Cristos și a credincioșilor	147
11. Activitatea satanică	161
12. Prins din nou în cursă	173
Epilog: Scriind ultimul capitol	187
Ghidul liderului	
Indicații pentru discuții în grupuri mici și / sau studiu personal	191
Bibliografie	195

CUVÂNT-ÎNAINTE

Când pastorul Lutzer m-a rugat să scriu prefața acestei cărți minunate, am fost profund mișcat și încântat să fac acest lucru. Vă rog să înțelegeți că Erwin este una dintre cele mai respectate persoane și minți din lumea cărților și a radioului pentru mine. El este citit, auzit și citat de către mii de pastori care îl respectă la fel de mult sau poate chiar mai mult decât mine. Dar, mai presus de toate acestea, mă simt onorat să asigur partea introductivă pentru orice carte care îi poate ajuta pe oameni să găsească calea de ieșire dintr-un obicei rău, sau din două sau chiar trei, acesta fiind și scopul cărții de față.

Totuși, trebuie să fii conștient de ceea ce urmează să întreprinzi, pentru că nu va fi ușor. De cele mai multe ori, un obicei neplăcut nu stă de unul singur. El are în companie alte comportamente distructive, care au ca scop un singur lucru: să ne distrugă capacitatea de a avea o părere bună despre noi înșine, despre cei care ne iubesc și despre Dumnezeu care ne-a creat.

A existat, desigur, o vreme când astfel de lucruri obișnuiau să ni se pară bune. Oare nu acesta este motivul pentru care Dumnezeu ne-a dat libertatea de a alege? Putem, deci, face ce vrem și când vrem? Ei bine, poate că

O MÂNĂ DIN CER

Filosoful Seneca spunea: „Oh, dacă ar coborî o mână din cer ca să mă elibereze de chinuitorul meu păcat!” Invocația lui a răsunat de-a lungul secolelor. Noi toți ne dorim aceeași minune.

Obiceiurile încăpățânate încep într-un mod destul de inocent, dar, pentru că nu le stăpânim, ele pun stăpânire pe noi foarte repede. Cu toții experimentăm următorul ciclu: ne bucurăm de o plăcere interzisă, ne simțim vinovați, hotărâm să nu o mai facem niciodată, ne mândrim cu scurtele momente de autocontrol, apoi eșuăm din nou. De fiecare dată când repetăm tiparul, deprinderile sunt tăiate tot mai adânc, iar lanțul se strânge tot mai tare.

Scuzându-ne comportamentul pentru că „suntem doar oameni”, devenim pesimiști, chiar sfidători, și curând ne găsim victime ale stării de păcat care refuză să se clinească. Acest tipar de comportament devine atât de familiar, încât, în final, nici nu mai dorim să ne schimbăm. Pe măsură ce ne resemnăm cu o stare de automulțumire incomodă, ajungem să ne complacem în mânia, în poftă trupească, în îngrijorare, în obiceiuri chinuitoare, în lene, în amărăciune și în egoism – cu excepția încercărilor noastre mici și ocazionale de corectare. S-ar putea chiar să începem să ne felicităm

DE CE EXISTĂ ATÂTA ISPITĂ?

„De ce este pofta trupească atât de puternică?”, întrebă Taylor. Povara vinovăției sale era copleșitoare. El căzuse în păcatul sexual. „Cum să mai am încredere în mine? Nu doresc să trăiesc o viață imorală. Mi-am promis că nu voi mai face acest lucru, dar iată-mă *din nou* aici.”

O femeie, care ani de zile a încercat să se lase de fumat, dar care eșua întotdeauna (indiferent de noul remediu), m-a întrebat odată: „De ce, în ciuda rugăciunii, a predării lui Dumnezeu și a citirii Bibliei, nu pot renunța, indiferent cât de greu aș încerca?”

Am auzit același fel de întrebări din partea alcoolicilor și a celor dependenți de sex, care continuau să alunece înapoi în aceleași tipare distructive de comportament, indiferent cât de des au ieșit din ele.

Întrebările lor pretind răspunsuri. De ce este ispita atât de atractivă, de neînduplecată și de puternică? De ce nu ajustează Dumnezeu natura ispitelor noastre în așa fel încât cântarul să fie înclinat mult mai generos în favoarea noastră?

Viața de creștin pare uneori extrem de dificilă. Cu siguranță că Dumnezeu – Cel care are toată puterea și autoritatea – ar putea să o facă mai ușoară pentru cei care-L iubesc. Prea mulți credincioși sunt înfrânți de un păcat sau

altul, deseori sfârșind în ruină. Așadar, de ce Dumnezeu nu face un pas înaintea noastră, dezactivând minele din calea noastră? Dacă te întrebi cum ar putea face El acest lucru, ia în considerare următoarele sugestii.

SATANA ALUNGAT?

Este adevărat – Dumnezeu l-ar putea elimina pe diavol. De fapt, dacă ar fi făcut El acest lucru în momentul creației, rezultatul ar fi fost că Adam și Eva nu ar fi aruncat rasa umană în păcat la început. Cel mai probabil că primii noștri părinți l-ar fi ascultat pe Dumnezeu fără să se oprească să se gândească la fructul pomului oprit.

Asumând faptul că Adam și Eva aveau aceeași voință liberă, așa cum avem noi acum, de ce nu le-a dat Dumnezeu oportunitatea să aleagă fără vreo implicare exterioară? Șarpele era frumos, părea să vorbească cu autoritate și promitea o viață mai bună. Din câte știm, lui Adam și Evei nu li se spusese nimic despre existența lui Satana, așa că au fost foarte nepregătiți pentru această întâlnire neașteptată. Dacă șarpele nu ar fi avut acces în grădina Edenului, Adam și Eva ar fi fost mai înclinați să se supună lui Dumnezeu. Probabil că ar fi ales să nu mănânce din pomul oprit.

Prezența lui Satana în grădină și activitatea lui de pe planeta noastră înclină cântarul în favoarea alegerilor greșite. Nu doresc să spun că trebuie să urmăm sugestiile lui sinistre, dar, dacă ar fi ținut la distanță de prezența noastră, am putea rezista ispitei mult mai ușor.

Nu există îndoială că mare parte a răului din lume, inclusiv propriile noastre conflicte, își are cauza în interferența forțelor spirituale nevăzute. Dacă Dumnezeu ar fi să-l anihileze pe diavol, sau măcar să-l țină închis în adânc, am putea face pași uriași în umblarea noastră cu Domnul. Nu ar mai exista rutina un pas înainte, doi pași înapoi!